Je ráno a svieti slniečko. Teplé jarné slniečko ohrieva vlažný vzduch a ten sa mi krúti okolo tváre. Nádherne ma to prebúdza. Je to zvláštne, no aj keď som posledné 4 dni nespal viac ako 5,5 hodiny v priemere a pred siedmymi hodinami som ešte skrutkoval kľučku na sklenené dvere v Palace, necítim sa byť veľmi unavený. Ak by bol pracovný deň, nebolo by moje telo schopné vstať, ani odplaziť sa do kúpeľne a pobiť sa s kefkou a hrebeňom. Dnes však asi moje telo vie, že nebude sedieť v práci. Dnes ho totiž čaká prvé kolo tohtoročného RC Drift Cupu... dnes sa pokúsime dobiť Palace.

Takto pred rokom sme sa prvýkrát stretali v Pezinku pri kruháči a putovali na Pezinskú Babu. Tam sme prvýkrát stretli popradskú posádku a prvýkrát rozbehli preteky v novom štýle. Bol to taký „nový začiatok“. Dnešná bitka o „palác“ bude tiež novým začiatkom. V druhom roku existencie nášho klubu a vlastne už vo štvrtom roku spoločného jazdenia rozbiehame nový ročník pretekov. Začíname s novými pravidlami, ktoré sú veľkou zmenou oproti predchádzajúcim dobám a hlavne, začíname s pretekmi v miestach, kam sme sa ich vždy snažili dostať. Medzi ľudí.

V skorej rannej dobe, keď ešte aj údržbár z Palacu bol iba na ceste do práce, sme dorazili s plne naloženým autom na parkovisko. Vytiahli sme najnutnejšie veci a v očakávaní zo stretnutia rovnako nadšených členov klubu, ktorí mi pomôžu s rozkladaním dráhy, sme sa vydali do útrob nákupného centra. Tam, vo vestibule na mňa čakalo prvé prekvapenie... nikto! Teda, okrem rozospatého SBSkára, ktorý sa ma snažil presvedčiť, že majú ešte zavreté, no on nevie že Drifteri nemajú nikdy zavreté. Žial, teraz asi všetci ešte dospávali nočnú údržbu podvozkov, alebo štafetu v nabíjaní bateriek, no nik iný tam ráno nebol. Začala ma opantávať mierna panika. 8:15 na hodinkách a vo vestibule to vyzerá ako pred koncertom Martiny Schindlerovej... proste prázdno. Nebyť skorého príchodu popradskej posádky Gina s Jančom a jeho rodičmi, neviem neviem ako dlho by sme skladali celé zariadenie. Naštastie však Gino po nočnej ako tak cestou dospal deficit spánku a chopil sa plný síl ťažkých predmetov a nosil ich s ľahkosťou sťa Herkules zdvíhajúci Deianeiru.

No tak či onak, poprenášali sme všetko potrebné a dali sa do vysávania kobercov. Naštastie sa

postupne začali objavovať aj ostatní členovia nášho klubu a tak sme mohli pokračovať montážou mantinelov, ktorú zabezpečil Rodrigez so synátorom, mojou polovičkou Mirkou a Piranhom. Vysávania koberca sa po mne chytil Jox a tak sme mohli pomaly začať s rozkladaním trate. Netrvalo dlho a prázdna vstupná hala sa zmenila na prvotriedny Drift battleground. Po krátkom tréningu sme mohli začať s registráciou.

Do súbojov sa nebojácne prihlásili všetci, čo mali čas, auto pripravené na štart a nebáli sa silnej konkurencie. Boli tam už spomínaní Gino a Jančo, rodinná mafia Rodrigez so synom Adamom, zen-drift majster Jox so svojimi žiakmi, skúsenejším Dodom a novicmi Tiborom a Jurajom pre ktorých to boli prvé závody, nechýbalo ani považskobystrické knieža MarcelZ, či nitriansky matador okruhov Majo. Česť Viničného prišli reprezentovať Ondro s Brmw a Erikom, zakusnúť sa do protivníkov prišiel aj Piranha a medzi driftermi sme privítali aj asi zatiaľ najmladšieho účastníka Tomáša. V neposlednom rade som nechýbal ani ja, Šalát a ledva ledva stíhajúci Andyk.

Keď sa zišla celá táto veselá družina a spoločne si vyskúšali trať, po krátkej rozprave sme sa vrhli do víru tvrdých atakov zákrut, hľadaní ideálnej Drifterskej stopy a snažení sa triafať presne každú trojbodovú zónu kvalifikácie. Ako prvému mi pripadla tá česť (či bolo to prekliatie?) postaviť sa na tribúnu a predviesť svoje umenie nekompromisným rozhodcom. Nervozita si však vybrala krutú daň vo forme trasúcej sa ruky a z toho ústiacich nepresností. Aké však bolo moje prekvapenie keď som dokúžil posledné kolo a schádzal z tribúny, ozvalo sa niečo, čo ma na prvý moment priam zamrazilo v chrbte. Niečo, po čom túži kažká telebrita, no istotne žiadna moľa šatová práve sa premiestňújúca pri hľadaní nového kožucha. To niečo bol spontánny potlesk. Nie, nebolo to len „tľap-tľap“ od kamarátov, toto bol potlesk niekoľkých desiatok párov rúk okolostojacich divákov! Bolo to niečo, čo potešilo, no zároveň dalo človeku pocítiť že teraz už sa nejedná o len také šmýkanie sa po parkovisku kde jediní diváci sú SBSkári túžiaci Vás vyhodiť. Teraz každý váš krok a každú chybu vidí a cíti mnoho párov očí. Je to čosi potešujúce, no zároveň zaväzujúce. Ten potlesk počul každý z nás. Po úspešnej jazde pochválil, po neúspechu povzbudzoval... prinášal celkom nový rozmer do vnímania pretekov.

V takejto rušnej atmosfére sme bez väčších komplikácií absolvovali plné dve kolá kvalifikácie. Za zmienku stojí možno spomenúť Ondrovu smolu, keď mu auto v prvom kole vypovedalo poslušnosť a nezískal tak ani bod. Naštastie, v druhom kole sa už auto umúdrilo a Ondro sa úspešne kvalifikoval. Dalšim štastlivcom bol Andyk, ktorému aj napriek neskorému príchodu povolili rozhodcovia doplniť si kvalifikačnú jazdu a mohol tak celý cirkus absolvovať s nami. Veľké ovácie zožal hlavne najmladší pretekár Tomáš vždy keď sa v adekvátne športovom tričku

talianskej futbalovej reprezentácie zjavil na tribúne. Jeho fanklub zahŕňal mnohých divákov, no drvivú väčšinu tvorili diváčky a my mu prajeme okrem ďalších úspechov v Drifte aj to, aby mu tá priazeň ženského publika vydržala čo najdlhšie.

Pri druhom kole kvalifikácie bolo badať zlepšenie sa skoro všetkých pretekároch a zároveň aj opadnutie istej dávky nervozity. Bola radosť pozerať sa na mnohé technicky čisté jazdy a elegancia pohybu neraz lahodila očiam divákov. Ako posledný sa do druhého kola kvalifikácie zaradil Andyk a po jeho finiši sme súčtom bodov stanovili poradie takto:

1.Dodo, 2.Gino, 3.MarcelZ, 4. Jox, 5. Šalát, 6.Jančo, 7.Andyk, 8.Tibor, 9. Juraj, 10. Erik, 11. Piranha, 12. Tomáš, 13. Rodrigez, 14. Majo, 15. Adam, 16. Brmw a posledná priečka sa ušla smoliarovi prvého kola, Ondrovi.

Poradie nám rozdelilo zostavu na dve časti. Skupinu A, v ktorej boli pretekári od miesta 1. až po 7. a skupinu B, v ktorej boli ostatní, teda 8. až 17. Zakiaľ sme s rozhodcami určovali poradie a rozostavovali skupiny, pretekári sa pustili do pilného tréningu na voľnej trati. Vedeli totiž, že nasledujúce súboje budú dôležité. Stačí jedno zaváhanie a aj celkom úspešný deň sa môže rýchlo skončiť. Jazdci, vedomí si toho Damoklovho meča nad hlavami, vyberali najlepšie baterky sťa rytieri vyberajúc zbroj, kontrolovali nastavenia vozidiel a stav pneumatík dôkladne, ako panoš upínajúci postroj svojho pána a v tréningu na trati sa pripravovali na súboj s bájnym drakom. Vedeli, že nič nie je stratené, každý jeden z nich sa ešte môže stať víťazom turnaja!

Fanfáry zatrúbli, lesné rohy sa rozozvučali a mladé panny zapeli, keď prvé dvojice priateľov, no teraz súperov, sa do boja voči sebe stavali. Bok po boku, anténa vedľa antény, sledovali spoločne púť svojich tátošov po dráhe a snažili sa, aby ten ich bol v tom momente tým najlepším. Ako prví do boja nastúpili Tibor s Ondrom a oranžová mazda priniesla Ondrovi za kôš šťastia, keď tesne porazil žiaka majstra joxa – Tibora. Juraj sa v ďalšom kláni nezľakol naleštenej kasne Brmw-a a ukázal mu, kto je tu Driftu pán. Adam, syn Rodrigezov, nenechal rodinnú česť v zahanbení a prekonal zlepšujúceho sa Erika. Istotne Adamovi pomohli četné skúsenosti z minulého ročníka, časté tréningy a v neposlednom rade aj skúška ohňom na

nočnom drifte v PKO v roku minulom.

Ďalej, v neľútostnom súboji dvoch priateľov, Piranha si vyjazdil vavríny nad Majom, ktorý v tento deň hľadal stratenú formu. Bol to však iba začiatok Piranhovej oddysey, ale o tom až o chvíľu. Posledný základný súboj B skupiny čakal na Tomáša s Rodrigezom. Rodrigez ukázal že nie je darmo pánom skutočného Mustangu, ale že bravúrne ovláda aj svoj Mustang v desatinovej mierke. Teraz sa však vráťme k hrdinovi dňa, k Oddyseovy Piranhovy. Po svojom víťazstve nad Majom sa mu ešte neprestali točiť kardany na TT-čku a opäť nastupoval do závodu s cieľom zmerať si sily s Rodrigezom. Súboj to bol neúprosný, no Piranha sa nedal a zdolal svojho protivníka. Osud doprial nášmu Oddyseovi krátku prestávku a jeho motor chladol zakiaľ benjamín Juraj neporazil ďalšieho benjamína Ondra. To sa však už do súboja chystal vyčerpaný Piranha. Baterky v Impreze skuvíňali, motor prosil o milosť, no nebolo im dopriate oddychu. Kolesá sa nadaľej točili v krutých otáčkach a Impreza, postrach všetkých mustnagov mu vyniesla víťazstvo aj nad Adamom, ktorý sa snažil pomstiť svojho otca. Žiaľ aj keď mu pomsta nevyšla, nemá sa za čo hanbiť. Bojoval urputne, jazdil nádherné drifty a len len že Piranhu neporazil. Impreza, mustangožrút, sa však zastaviť v ten deň nedala.

Rovnako ako v diele Homérovom, aj tu po Ilyáde nasleduje Oddysea. A keďže Oddyseus putoval domov dlhých predlhých 7 rokov, tak aj náš Piranha nemal dovolené opustiť dianie pretekov tak skoro a tak poľahky. S vyčerpanou baterkou a unavenými rukami mu osud do cesty postavil skvele jadiaceho Juraja, s ktorým Piranha zviedol dlhý súboj o víťaza B skupiny, najlepšieho z tých menej štastných tohto dňa. Ťažké súboje však naučili Piranhu presnému driftu a jeho mustangožrút driftoval po trati s neskrotnou eleganciou. Kažným kolom sa totiž jeho štýl zlepšoval a zlepšoval a dovolím si tvrdiť, že ak by jazdil rovnako v kvalifikácii, s istotou by sme ho videli na popredných priečkach A skupiny. Teraz si však hrdina dňa vybojoval prvenstvo v skupine B a s radosťou prijal možnosť zúročiť nadobudnuté skúsenosti a postúpil do skupiny A, ako čierny kôň. Jurajovi tak pripadla cena pre najlepšieho z B skupiny a to krásny Brest drobnolistý, alebo teda Zelkova, od nášho sponzora Bonsajcentra.

Po vyčerpávajúcom dianí si diváci a ani rozhodcovia nestili vydýchnuť a už sa na nás chystala plná priehršť Driftu...chystali sa na nich jazdy osmičky najlepších, jazdy vo finálovej skupine. V prvom kole na seba narazili 4 dvojice, víťaz kvalifikácie Dodo proti hrdinovi dňa, Piranhovi s dokonale natrénovanou traťou. Druhá dvojica boli Andyk s Ginom, tretí duel sľuboval odvetu vo forme boja MarcelZa s Jančom a poslednú štvoricu tvorili reprezetanti bratislavskej školy, majster Jox a ja, Šalát hojne podporený novou technikou pod kapotou.

Na prvý súboj sa dostavili Dodo s Piranhom, ktorému bolo dopriate oddýchnutie vo forme asi 20min prestávky. Odyseus sa tak mohol postaviť na štart pre neho už notoricky známej trate s vychladnutým autom a oddýchnutými prstami. Dodo však nezostal nič dlžný svojmu súperovi a boj nevzdával poľahky. Piranha však našiel cieľ svojej cesty toho dňa a rozlúčil sa po hrdinskom výkone. Možno ak by mal vytúženú novú vysielačku, prinesie mu viac presnoti a jemnosti v Drifte. :-)

V druhom súboji prvej skupiny sa vedľa seba postavili Andyk a Gino. Zaujímavosťou bol fakt, že obaja jazdili na brushless motoroch, ktoré ich autám dodávali nadpozemský výkon, no ich ovládanie je však náročnejšie a neodpustí vám žiadnu chybičku, ani zaváhanie. Dva ľahučké podvozky sa vznášali na vzduchovom vankúši vytvorenom vírom vyduchu z výkonných motorov a presviedčali okolostojacich pretekárov, že toto je budúcnosť driftu. Či tomu tak naozaj bude, to je otázkou budúcnosti. Už dnes však vieme že zvládať silu BL motorov sa lepšie naučil Gino, ktorému k tomu istotne pomáha aj pravidelná účasť na pretekoch v Košiciach. Ale pravú príčinu prehry možno hľadať v použitom serve Andykovej TA05, ktorá sedlala moje rezervné, štandardné digitálne servo. S absenciou HighSped zariadenia je však veľmi ťažké ovládnuť silu brushesu.

Tretí súboj bol reprízou bojov z rokov minulých. Opäť sa stretli Jančo s MarcelZom a bol to boj na nože. Marcel však predvádzal Yokomo v skvelej kondícií a predviedol 4 dokonalé kolá v ktorých sa bez jediného zaváhania či kontaktu s puklicou predriftoval do čela hodnotenia. Po striedaní poradia však už v druhom kole dobehol Janča a v polovici tretieho kola vyvinul na vedúceho pretekára tlak, ktorý tak spravil jazdeckú chybu ktorú Marcel nenechal ležať na zemi, zodvihol hodenú rukavicu a ujal sa vedúcej pozície! To bol začiatok konca pre jančove nádeje z dalšieho postupu a Marcel tak s prehľadom zvíťazil v prvom dueli tradičných protivníkov v tomto roku.

Posledný súboj prvého kola základnej skupiny bol na programe medzi majstrom petržalského asfaltu a vodného driftera, Joxa a predsedu Šaláta, ktorému nová technika pod kapotou robí z jazdenia na koberci len a len radosť. Priateľsky začínajúci pretek sa niesol v duchu exhibície a krasojazdy oboch protivníkov. Joxova Silvia so sportsTuned motorom nebola v rýchlosti protivníkom proti 19T Yokomo Drift motoru, no viac než dostatočne tento handicap vyvažoval Jox presnou jazdou a disciplinovaným a vyrovnaným výkonom. Nervozitu z tlaku, ktorý takto jox vyvýjal na vpredujazdiaceho Šaláta, bolo čoskoro cítiť a dotlačil tak vedúceho pretekára k 2-3 jazdeckým chybám. To však už nastala zmena poradia a po dvoch kolách nasledovania a niekoľkých nepresnotiach v závese idúceho Šalátovho Skylinu 1970, nastal moment keď sa predok bielomodrého blesku rozhodol navštíviť mantinel. V chvate a snahe dobehnúť bezchybne jazdiaceho Joxa sa Šalát dopustil závažnej chyby a nedal prednosť v zákrute vedúcemu pretekárovi, čo vyústilo do nepríjemného kontaktu. V tom momente to už Šalát vzdal a odviezol sa distingvovane 1 kolo do cieľa. Aké však bolo prekvapenie, keď sa v momente

kedy sa chystali pretekári potriasť si rukami ozvalo rozhodnutie rozhodcov vyžadujúcich si dodatočné jazdy. Zjavne, v ten deň mali rozhodcovia oči zaostrené viac na štýl jazdenia ako na presnosť a aj napriek názoru väščiny pretekárov rozhodli pomerne kontroverzne o víťazstve Šaláta. Rozhodnutie rozhodcov však treba akceptovať a preto to aj tak v tento deň ostalo. Drift je predsa o zábave a nie o vyhrávaní od zeleného stola. Hlavné je, že obaja pretekári vedia, kto bol skutočným víťazom tohto súboja.

Po týchto štyroch ságach, v ktorých sa odohral celý vek, sme sa dopracovali k semifinále. Tie neponúkali až tolko vzrušenia ako boje v osmičke a Dodo si pomerne ľahko poradil s Ginom. V druhom semifinále sa postupujúci a stále neveriaci Šalát stretol s Marcelom. Marcelove Yokomo však v ten deň nenašlo premožiteľa ani vo výborne naladenej TB-03ke a zariadilo tak svoju džokejovi postup až do finále.

Pred finále však nasledoval súboj o tretie miesto medzi Ginom a Šalátom. Bol to súboj popradskej a bratislavskej školy a veru že to nebol krátky súboj. Bojovalo sa urputne a dlho. Baterky v Šalátovom vozidle už nevedeli zo seba dostať viac energie a postupne uberali na dynamike veterána driftu, modrobieleho blesku. Čo však ubralo na dynamike, to však pridala slabá baterka na štýle jazdy. 19T motor kvíli z posledného a Ginov brushless zmenil hvizdot vysokých otáčok na švitorenie remienkov. Po štandardných kolách nasledovali dodatočné jazdy a záverečný verdikt znel v prospech Šaláta.

Finálová jazda bola tá, naktorú sme celý deň čakali. Stretli sa v nej víťaz kvalifikácie, Dodo s považskobystrickým suverénom, Marcelom. Hneď po štarte sa obaja rozbehli svedomito za výťazstvom. Dodo vytáčal neskutočné drifty a Marcel žmýkal maximum výkonu zo svojho Yokoma a to až do takej miery, že prehrial jadro motora a to uvoľnilo slabo priletovaný kontakt. Znamenalo to technické KO pre Marcela, no naštastie, perfektný výsledok marcelovej prvej jazdy, v ktorej predviedol 4 dokonalé kolá bez jediného zaváhania ustanovil výsledok základných kôl na remízu. Po prerušení bolo Marcelovi dovolené využiť 3 minútovú technickú prestávku a s Ginovou pomocou a letovačkou sa podarilo neposlušný kábel priletovať nazad. Jazdy tak pokračovali ešte niekoľko nádherých kôl a bola radosť sa na ne pozerať. Tento deň však mohol patriť iba jednému a ten štastnejší bol tentokrát Dodo, pre ktorého to bolo dnes absolutórium. Nie len, že to boli jeho druhé preteky v RC Drifte vôbec, no rovno v nich získal Double, keď zvíťazil v kvalifikácií, aj celkovo!

Sláva víťazovi, sláva Dodovi!!!

Osud celého dňa sa tak naplnil. Najlepší traja sú známi a prevzali si ceny od našich sponzorov. Krásne bonsaje pre víťazov skupín od Bonsajcentra v Bratislave (www.bonsajcentrum.sk), celkový víťaz si odniesol aj nový novučičký brushless motor od Novaku ktorý venoval Team-Novak (www.team-novak.cz) a v neposlednom rade všetci traja obdržali poukážky na nákup v www.PlasticHobbyKits.sk . Nasledovali spoločné fotografie kde každý držal pohár na pamiatku tohto dňa a po ďalšom krátkom tréningu a voľnej exhibícií sme sa pustili do rozoberania trate. Vo večerných hodinách bolo už všetko odpratané a my sme opúštali dobitý Palace s myšlienkou, že každou hodinou sme bližsie a bližšie ďalším pretekom.

Chcel by som sa poďakovať ľuďom od EMCM, že nám celý tento cirkus umožnili, každému ktorý viac či menej pomáhal pri príprave pretekov a samozrejme aj našim sponzorom, že venovali krásne ceny. Menom RC Drift Teamu Vám všetkým ďakujem.

PS- viem ze to je dnes take, nemastne, neslane, no slubujem ze nabuduce bude report 100%ny salat ;)